

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.444 van 12 januari 2016
in de zaak A. 215.326/XIV-36.310**

In zake : Abedullah MOMAND
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Annick Hendrickx
 kantoor houdend te 1060 Brussel
 Berckmansstraat 89
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep tot nietigverklaring, ingesteld op 18 maart 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 23 januari 2015 waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 december 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Hendrickx, die verschijnt voor verzoeker, en attaché Brecht Vandenberghe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker komt op 14 januari 2015 België binnen en dient op 15 januari 2015 een asielaanvraag in. Hij verklaart alsdan van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 december 1999. Op 15 januari 2015 wordt verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van betrokkene.

In het Militair Hospitaal Koningin Astrid te Neder-over-Heembeek ondergaat verzoeker op 20 januari 2015 een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker ouder is dan achttien jaar.

Op 23 januari 2015 beslist de dienst Voogdij dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet

van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Abedullah MOMAND van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.” Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een eerste middel de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen’. Hij licht dit als volgt toe:

“De Minister dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen.

Dat dit niet geschied is, minstens op zeer gebrekkige wijze, blijkt uit het feit dat de bestreden beslissing geen exacte informatie meedeelt over welke medische onderzoeken werden uitgevoerd om de leeftijd van verzoeker vast te stellen;

De bestreden beslissing stelt dat ‘Overwegende dat de Dienst Voogdij een medisch onderzoek liet uitvoeren op 20.01.2015 door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, 1120 Neder-over-Heembeek, teneinde na te gaan of betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar.’;

De resultaten van de onderzoeken werden niet in detail betekend aan verzoeker, samen met de bestreden beslissing.

Het is hem bijgevolg niet mogelijk deze resultaten te verifiëren.

Dat er bijgevolg zeker een gebrekkige motivering is van de bestreden beslissing minstens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangezien de resultaten niet in detail kunnen worden nagekeken.

Bovendien dient de beslissing ook te motiveren in welke mate de resultaten van de desbetreffende onderzoeken kunnen worden aanvaard rekening houdende met hun beperkte betrouwbaarheid, zeker voor wat betreft de verschillende resultaten voor personen met een andere afkomst;

De motivering van de bestreden beslissing schiet hier tekort.

De omstandigheid dat de resultaten niet samen met de bestreden beslissing werden betekend zodat verzoeker onmogelijk kan weten op welke motieven exact de bestreden beslissing is gebaseerd, maakt de schending van de formele motiveringsverplichting uit.”

Beoordeling

5. Wat het medisch onderzoek betreft, is de bestreden beslissing formeel afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van dat onderzoek in de bestreden beslissing wordt vermeld. Te dezen geeft de bestreden beslissing de conclusie van dat onderzoek weer, waaruit blijkt dat verzoeker meer dan achttien jaar oud is.

Het is hierbij niet vereist dat de beslissing eveneens aangeeft welke medische onderzoeken werden uitgevoerd noch “in welke mate de resultaten van de desbetreffende onderzoeken kunnen worden aanvaard rekening houdende met hun beperkte betrouwbaarheid [...]”. De formelemotiveringsplicht vereist evenmin dat de resultaten van het medisch onderzoek samen met de bestreden beslissing worden betekend. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

6. Verzoeker werpt in een tweede middel de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van “de Omzendbrief d.d. 19.04.2004 betreffende de plaatsing onder de hoede van de Dienst Voogdij en de identificatie van niet-begeleide minderjarigen” op. Hij licht dit als volgt toe:

“De bestreden beslissing en het gevoerde onderzoek zijn niet tegemoet gekomen aan de modaliteiten waaronder het medisch onderzoek diende te worden uitgevoerd overeenkomstig deze omzendbrief, met name dat uit geen enkel document blijkt dat verzoeker werd bijgestaan door een tolk.

Dat evenmin uit enig stuk blijkt dat verzoeker de vereiste inlichtingen heeft verkregen over het onderzoek dat hij diende te ondergaan;

Verzoeker heeft ook nergens kennis gekregen van een attest van de arts die de onderzoeken heeft uitgevoerd met de volgende informatie:

‘omstandigheden van het uitvoeren van het botonderzoek, instemming van de minderjarige, aanwezigheid van een tolk, aanwezigheid van een begeleider, resultaat van preventief uitgevoerde tests vooraleer het botonderzoek wordt verricht, resultaat van het onderzoek daaronder inbegrepen de foutmarge’

Bijgevolg houdt de bestreden beslissing zowel een schending in van de motiveringsverplichting als van de schending van de bepalingen van de Omzendbrief d.d. 19.04.2004 betreffende de plaatsing onder de hoede van de Dienst Voogdij en de identificatie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.”

Beoordeling

7. Wat de aangehaalde schending van de formelemotiveringsplicht betreft, kan worden verwezen naar de behandeling van het eerste middel. Het tweede middel is in die mate ongegrond.

8. De door verzoeker aangehaalde omzendbrief van 19 april 2004 heeft geen verordenende kracht. Een niet-verordenende omzendbrief is geen rechtsnorm die kan worden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoeker kan er daarom geen rechten uit putten en de eventuele schending ervan niet aanvoeren als middel voor de Raad van State. Het tweede middel is in die mate niet-ontvankelijk.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

9. Verzoeker werpt in een derde middel de schending op van “de beginselen van behoorlijk bestuur”. Hij licht dit als volgt toe:

“De bestreden beslissing miskent de beginselen van behoorlijk bestuur aangezien de bestreden beslissing werd genomen zonder dat verzoeker de mogelijkheid kreeg om zijn taskara te tonen of aan de dienst voogdij over te maken.

Verzoeker wenst terzake te verwijzen naar een arrest van de Raad van State van 13 oktober 2008 (nr. 187.039) waarin de Raad vaststelt ‘dat wat de bewijskracht van voornoemd medisch onderzoek betreft, in de mate dat het besluit dat de verzoeker ouder is dan achttien jaar, dit onderzoek op het eerste gezicht geldt tot bewijs van het tegendeel’.

In het kader van de op de tegenpartij rustende verplichting van beginselen van behoorlijk bestuur had verzoeker aldus de kans moeten krijgen om zijn identiteitsdocumenten te laten bezorgen waaruit het tegendeel zou zijn gebleken, nl. dat verzoeker nog minderjarig is.

De bestreden beslissing schendt eveneens de beginselen van behoorlijk bestuur aangezien uit de motivering van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de Dienst Voogdij in het kader van het medisch onderzoek overeenkomstig art 3 § 2, 2°

en art 7 § 1er van de Programmawet van 24 december 2002, geen psycho-affectieve testen zou hebben verricht bij verzoeker overeenkomstig art. 3 van het KB van 22.12.2003.”

Beoordeling

10. Verzoeker geeft niet aan welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht. Hij geeft alleszins niet aan op grond van welk beginsel hij “de kans (had) moeten krijgen om zijn identiteitsdocumenten te laten bezorgen”. Het derde middel is in die mate niet-ontvankelijk.

11. In de mate dat verzoeker aanvoert dat “geen psycho-affectieve testen” blijken te zijn gevoerd, dient te worden vastgesteld dat de in het middel aangehaalde bepalingen geen verplichting voorzien om dergelijke testen uit te voeren. Het derde middel is in die mate ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf januari tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	staatsraad,
	wnd. Kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams